

Dansk Supermarked Administration a/s

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Inkasso

I Madsen

20. april 2005

Vedr.: L 132 – Forslag til ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Sagsomkostninger, retshjælp og fri proces)

Undertegnede skal hermed forespørge, om Justitsministeren eller et eller flere medlemmer af retsudvalget vil foranledige, at alle parter i retssager tilkendes det samme beløb i sagsomkostninger, uanset om parten bruger udgifter ved at ansætte en advokat eller antager en praktiserende advokat.

For god ordens skyld skal jeg oplyse, at jeg 10. maj 2003 henvendte mig til Lars Barfod, MF om problemstillingen. Han videresendte ifølge aftale materialet til Helge Adam Møller, MF, der skrev til Justitsministeren. Denne svarede 30. september 2004 (Civilkontoret sag.nr. 2004-440-0219) og videresendte henvendelsen til Advokatudvalget.

Jeg mener ikke, at der i lovforslaget eller bemærkningerne hertil, er taget klart stilling til problemstillingen.

I forslaget § 316 (rpl.) skrives nu "Udgifter til advokatbistand ..." i stedet for den tidligere formulering i rpl. § 312, stk. 2, pkt. 3 "... udgift til advokatsalær...", men er denne sproglige ændring udtryk for, at parten får dækket udgiften til advokatbistand, uanset om det er en ansat eller antaget advokat?

I bemærkninger under 2.2.1. i de sidste 3 afsnit udtaler retsplejerådet dog noget herom, bl.a. mener de ikke, at privatpersoners eget arbejde kan betegnes som en udgift eller et økonomisk tab, mens erhvervsvirksomheder eller offentlige myndigheder i en vis forstand ganske vist kan siges at have en udgift eller et økonomisk tab, hvis deres medarbejdere anvender deres arbejdstid på en retssag, som virksomheden eller myndigheden er part i. Tabet er imidlertid vanskeligt at gøre op, for det afhænger af det hypotetiske spørgsmål, hvad medarbejderne ville have lavet, hvis de ikke havde arbejdet med retssagen.

Jeg er ikke enig i retsplejerådets bemærkninger, da jeg mener, at privatpersoners eller ansattes arbejde med en retssag burde honoreres på lige fod med advokaters arbejde, men lad det nu ligge.

Retsplejerådet tager ikke stilling til, om privatpersonen eller den ansatte er en advokat (med advokatbeskikkelse). Jeg mener, at når der i retsplejeloven står advokat, så er det en

person med advokatbeskikkelse. Ansatte advokater i f.eks. i en erhvervsvirksomhed skal ligesom selvstændige praktiserende advokater opfylde samtlige materielle betingelser iht. rpl. 6. afsnit, kap. 12 for at opnå beskikkelse som advokat. ligesom de er tvungne medlemmer af Advokatsamfundet, jfr. rpl. kap. 15, og ligeledes kan der klages over ansatte advokater, jfr. rpl. kap. 15 B, ligesom inkassolovens § 10 skal opfyldes.

En part, der antager en advokat, skal have dækket udgiften hertil. En part, f.eks. en erhvervsdrivende eller en offentlig myndighed, der ansætter en advokat, bør også have dækket udgiften hertil, og udgifterne er der - til kontor, telefon, løn, computer, sekretær osv.

Det kan også virke underligt, at en tabende part bliver idømt forskellige sagsomkostninger alt efter, om modparten bruger intern eller ekstern advokatbistand. Og hvad med den advokat, der kun har en stor kunde - skal han anses for at være ansat, eller skal de store virksomheder til at oprette selvstændige advokatselskaber for at kunne få dækket deres omkostninger i forbindelse med at få deres ret (føre retssager)?

Det bliver nok mere og mere udbredt at ansætte advokater i takt med globaliseringen og de store fusioner, ligesom der er tanker fremme om, hvem der kan møde for parter i retterne, f.eks. revisorer osv., og det vil ikke være rimeligt, at vindende parter ikke kan få dækket deres udgifter til at føre retssager.

Praksis har da også i mere end 10 år været, at parter - repræsenteret ved ansatte advokater (såkaldte husadvokater) - er blevet tilkendt sædvanlige sagsomkostninger i civile sager og fuldt mødesalær i fogedretterne på lige fod med parter repræsenteret ved antaget praktiserende advokater, men praksis blev til dels ændret sidste år, så der er behov for en præcisering i rpl., så den gamle praksis igen bliver gældende, og praksis bliver ens over hele landet.

Præciseringen kunne foretages ved i rpl. § 119, stk. 1 at tilføje 2. pkt.:

Lige meget hvor i loven advokat anvendes, menes der en person med advokatbeskikkelse, uanset hvordan denne er ansat.

og/eller det kunne præciseres i forslagets § 316, 2. pkt.:

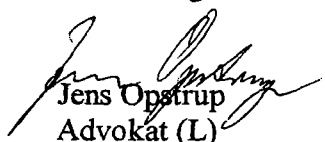
Udgifter til advokatbistand af antaget eller ansat advokat erstattes ens med et passende beløb.....

og i rpl. § 260, stk. 1:

Advokater - ansatte eller praktiserende.....

og i renteloven om inddrivelsesomkostninger i bilag 1 (f.eks. et inkassobureau, en advokat eller en ansat advokat).

Med venlig hilsen

Jens Opstrup
Advokat (L)